

Kapitola dvacátá devátá

Celý víkend se manželé Matsudovi míjeli. Nick raději trávil čas mimo domov, nechtěl Anně chodit na oči. Věděl, že ji ponížil, že zranil její city.

Byl by to sex jako každéj jinej. Říkal si. *A to jsi vždy uměl nejlíp. Měls jí to udělat a ráno odejít – tak, jako vždycky.* Ale nemohl, nechtěl. Proto se jí raději vyhýbal, aby jí nemusel nic vysvětlovat. Nechal Annu napospas domněnkám, ať se s tím srovná po svém.

Raději trávil čas na jachtě, kterou připravoval ke čtvrtému vyplutí. Kontroloval technické věci, plánoval trasu a doplňoval zásoby. Rovněž zjišťoval předpověď počasí v oblastech, do kterých se chystal. Když seděl na přídi a kontroloval lana, loď se tiše pohupovala. Nad hlavou mu poletovali rackové. Všemi smysly vnímal to ohlušující ticho a křik jeho svědomí. Občas se přidaly i výkřiky pocitů viny. Z představy, že bude sám se sebou čtyři dny na širém moři, ho mrazilo. Nepřestával doufat, že na svoji plavbu naláká Aliciu. Její přítomnost by mu pomohla srovnat se se vším špatným. Už jen tím, že by ho vyslechla. Ale mise dostat Aliciu na loď, byla nemožná.

V úterý se v Matsudově residenci sešly Anna, Alicia a Kate na manikúře. Z velké kuchyně se stal kosmetický salon. Kate si zde rozbalila své pilníky, nůžky, laky a další náčiní a zkrášlila dámám ruce. Poté ty dvě z legrace udělaly manikúru Kate. Každá pečovala o jednu ruku a taky každá ji nalakovala jiným lakem. Užily si spousty legrace.

Po zkrášlení se všechny tři vylepily na zahradu a slunily se.

„Tak schválně!“ začala Kate. „Jsme tu tři a všechny jsme z večírku odešly s chlapem. Vsadím se, že alespoň dvě z nás zaskórovaly!“ Annie se raději začetla do časopisu. „Ale, ale,“ začala Alicia, „vypadá to, že se nám Katie chce s něčím pochlubit.“ A mrkla na Annu. „Copak, chceš vytvořit graf úspěchů kapely Holy Divers? Buď v klidu, u nás nic.“ řekla odmítavě a prohlížela si dál časopis. „I já tě zklamu,“ řekla Alicia, „poté, co mě Chuck doprovodil domů, odešel. Ani na sbírku motýlů jsem ho nezlákala.“

„Bezva, teď se cítím jako děvka.“ konstatovala Kate. Anna zavřela časopis a pozorně poslouchala. „Takže ty a Ted? Páni!“ „Pětkrát! A pak ještě dvakrát ráno! Kdo mi to odklepne?“ a Alicia si s ní ťukla o pěst. Anna rozpačitě taky. Nebyla na podobná gesta zvyklá. „To jsem ráda!“ řekla Alicia fascinovaně. „Ale to není všechno. Od té doby jsme pořád spolu. A když ne, pořád mi volá. Dámy, zní to šíleně, ale asi jsem se zabouchla.“ „To je fantastické, gratuluju!“ objala ji Alicia.

Katie zazvonil telefon. „No a je to tady. Ano, čumáčku?“ přijala hovor a vzdálila se do domu.

Alicia se pousmála. „Ale mám z ní radost,“ přikývla Anna. Nastalo trapné ticho. „V pátek to bylo fajn,“ řekla Anna rozpačitě. „Jo,“ odpověděla Alicia rozpačitěji. „Ale na večírku jsem se cítila sama ze začátku. Hodně jsem pila. Ty i Nick jste byli pryč a jediné, koho jsem znala, byly Lindsay a Natasha,“ dívala se do země. „Chápu to, neměli jsme tě nechávat samotnou.“ „Ne, já věděla, že máte práci, ale prostě jsem byla sama. A ony se mě ujaly. Ani nevím, proč jsem řekla tam to. Však víš,“ soukala ze sebe omluvu. „V pohodě, řekla jsi svůj názor,“ snažila se být zdvořilá. „Ne, mlč chvíli, prosím. To díky tobě jsem tam, kde jsem teď. Myslím, bez tebe bych nezažila to, co jsem v poslední době zažila. Opravdu se snažíš

zpříjemnit mi život a toho si nesmírně vážím. Chovala jsem se jako kráva. Moc se omlouvám.“ Vydechla a částečně z ní spadlo napětí. „Jo, to jo. Naštvala jsem se. Ale už je to v pohodě.“ Pousmála se. I z Alicii spadlo napětí.

„Takže jste se s Chuckem usmířili?“ zeptala se Anna po chvíli. „Jo, tak nějak k tomu směřovalo. On sám, já sama, všichni popárování...“ pousmála se. „Nějak jsme na sebe zbyli a vyřikali si to.“ „Neměli jsme tě tam nechat samotnou. Nebylo to od nás fér.“ „V pohodě, chápu to! Po dlouhé době jste byli spolu ve společnosti, bavili jste se. Proč bych vám měla zaclánět?“ říkala rozrušeně. „Měli jsme raději jít za tebou a oslavovat. Ušetřili bychom si spoustu těžkostí.“ „Těžkostí?“ podivila se Alicia. „Byli jste tak zamilovaní! Při tanci zaklíněný jeden do druhého, až by vám jeden záviděl.“ „Není co, Ali.“ „Co se stalo?“ naklonila se k ní.

Anna se bolestně pousmála. „Přišli jsme domů, usedli na gauč, začali si povídat a líbat se. Bylo to nádherné, nejdřív byl v rozpacích, když jsem na něj skočila, ale pak se chytil kontroly a svlékl mi šaty.“ Alicia odvrátila pohled. Litovala, že se zeptala. Detaily z jejich ložnice opravdu znát nemusela. Ale přerušit její zповěď by bylo jednak netaktní a jednak velmi nápadné. Hořce polkla a snažila se zůstat v klidu. „Pak jsme se dostali do ložnice.“ pokračovala Anna. „Už ani nevím jak, líbali jsme se a seběhlo se to tak rychle. Něžně mě položil na postel. Uvědomila jsem si, jak moc mi chyběl. Chápeš...“ Alicia vzhlédla, aby slzy hrnoucí se přes oční kanálky stekly zase zpět. „Líbal mě a hladil... Ale najednou se zarazil. Jako by ho někdo polil ledovou vodou, prostě přestal. Řekl, že je mu to líto, ale že nemůže.“

„Cože?!?!“ vyhrkla hlasitě Alicia, že se i Kate telefonující v kuchyni otočila. „Teda, promiň...“ začervenala se. „Pokračuj, prosím.“ „Prostě odešel. Mělas to vidět, z mojí ložnice pádil jako o život. Od té doby jsem ho pořádně neviděla. Služka mi řekla, že si ráno nachystá svačinu a vypadne před sedmou na jachtu. Vrací se pozdě v noci. Co dodat, vyhýbá se mi, co kdybych ho chtěla znásilnit?!“ podotkla ironicky. „Nejspíš se stydí, že selhal. Muži neradi mluví o těchto věcech.“ „Ne, Alicio, za tím je něco jiného. Celý večer po mě pokukoval, všimla jsem si, jak se mi dívá do výstřihu a tak, prostě jsem se mu líbila. Ale když došlo na věc, stáhl se. Jak kdyby měl výčitky svědomí. Teď už to vím na sto procent – Nick miluje jinou ženu. Možná, že žije dvojí život, co já vím.“ „Ale Annie, nedělej ukvapené závěry, třeba má vážně nějaké problémy nebo se ti stydí podívat do očí kvůli těm ženám, se kterými tě podvedl. Nejspíš to ho trápí.“ Anna zavrtěla hlavou. „Tak tohle mě opravdu nenapadlo. Jiná žena by se ho možná štítla dotknout, ale to já stvořila tohle monstrum. Avšak jiná ho opět změnila na milujícího věrného muže, ostatně, kterým vždycky byl. Mělo mi být hned jasné, že dřív nebo později se zamiluje. Nikdy nebyl na zálety stavěný. Nick býval bláznivý romantik. To já ho změnila, Alicio.“ „Oba jste si prošli peklem. Ale přechkáte to, jsem si jistá. Žádné manželství se neobejde bez mráčku.“ Snažila se ji podpořit, ale marně. „Víš, možná to nebylo mojí nemocí, možná je to jen tím, že jsme se poznali na střední a vzali si prvního partnera. Naše manželství by ztroskotalo i tak, jen díky nemoci se to uspíšilo.“

„Neztrácej naději, promluvím s Nickem a zjistím, co se děje.“ Chytla ji za ruku. „Je to od tebe milé, ale nebude to k ničemu. Měli bychom si jít každý svou cestou. Možná je právě teď u té svojí. A já napíšu Pierrovi a omluvím se mu. Pokud se mi teda ozve zpátky. Ale ne teď, až příští týden. Teď se musím psychicky připravit na matčinu návštěvu. Přiletí zítra v noci.“ a zašklebila se.

„Holky, musím jít!“ přerušila je Kate radostně. „Večer mě vyzvedne Tedík, tak se jedu nachystat.“ „Aspoň, že někomu to vyšlo,“ pousmála se Annie. „Počkej, pojedu s tebou. Musím něco vyřídit,“ řekla Alicia a rozloučila se s Annou.

Když Alicia procházela přístavem, nevěděla, kde začít hledat. Rybáři, kteří zde kotvili své pramičky, ji sice nasměrovali k molu, kde Nick kotví, ale kdo se měl v těch kůlech trčících z moře vyznat. Navíc všechny lodě vypadaly stejně. Došla až na konec přístavu, ale bez úspěchu. Rozhlížela se kolem dokola.

Vlnící se vítr znázorňoval v dáli siluetu muže, který seděl na hrázi. Když se přiblížila, všimla si, že črtá tužkou skicu.

„Sbíráš inspiraci?“ zvolala, až se Nick polekal. Zbrkle zavřel blok, aby neviděla, co kreslí. „Promiň, nechtěla jsem tě vylekat.“ „Jsi tu dlouho?“ Otočil se k ní. „Trvalo mi, než jsem tě našla, skoro jsem zabloudila. Máš se?“ „Jo, od soboty se chystám na vyplutí. Pokud tedy přilet tchýně vůbec přežiju. Musím ji zítra vyzvednout na letišti. Nejradši bych ji vysadil někde ve škarpě.“ „Nemůže být tak hrozná.“ Zasmála se. „Ne, ve skutečnosti je mnohem horší.“ „Alespoň Anně zlepší náladu. Od pátku je nějaká rozhozená.“

Nick odvrátil pohled a zaujal nepřístupný postoj. „Už chápu, odkud vítr vane. Já blbec si myslel, že jsi tu kvůli mně.“ Alicia vyvrátila oči v sloup. „Co se stalo?“ „Sorry, ale tohle s tebou fakt řešit nebudu.“ A dal se do chůze. „Tak alespoň promluv s Annou! Myslí si, že máš jinou ženu. Už ve vaše manželství nevěří.“

„Víš co, Ali, něco ti povím!“ pozastavil se. „Deset let jsem jí dělal vola a jí to bylo jedno. Akceptoval jsem, cokoli si zamlouvala, i když mi ublížila nejvíc, jak ženská může chlapovi ublížit. Podporoval jsem ji v kariéře. A jak se chová teď? Sakra, složil jsem jí písničku! Vše, co jsem dělal, bylo pro ni. Ale teď už ne. Víš, nečekal jsem, že se mi bude klanět, ale že se aspon usměje, že ocení úsilí, který za tou písní stálo. Ale neřekla ani slovo. Jen se škarově dívala.“ „Proto jsi ji tak usilovně sváděl celej večer?!“ vyčetla mu. „Krucí, ona byla nádherná ženská a já to neměl pět měsíců, a když se mi nabízela...“ „Proč jsi to teda nedotáhl do konce?“

„Vážně to chceš vědět?!“ Přiblížil se na dotek nosu o nos. „Chceš vědět, co jsem viděl, když jsem otevřel oči?! Viděl jsem nás dva, jak ležíme v objetí. Nikdy nezapomenu tu chvíli, když jsem se do tebe zamiloval.“ „Nicku, přestaň!“ Odstoupila a opřela se o zeď hráze. Stála zády, aby ji neviděl ronit slzy. „Miluju tě a vždycky budu. Můžeš se přede mnou skrývat kdekoli! Můžeš dál předstírat, že ti na mně nezáleží, ale já vím, že mě taky miluješ.“ „Nicku, zastav.“ Otočila se k němu. „I kdybych ti tu vyznala lásku, k ničemu by to nebylo. Pořád jsi ženatý muž, a to se nikdy nezmění. Navíc Anna je moje přítelkyně. Už tak mám těžké svědomí kvůli našemu dítěti. Nemůžu ji zradit. Musím ji podporovat. Chci ji podporovat.“

„No jasně, sladká Annie – oběť hajzla Nicka Matsudy, kterej jí zničil život. Proč se nikdo nikdy nezepá, co cítím já? Schválně, kdybych byl na smrt nemocnej já, přišla bys za mnou aspoň jednou jedinkrát? Nebo Chuck? Nebo Ted? O ostatních ani nemluví. Dokud jsem makal a držel hubu, všichni byli spokojení! Zvykli si na to, že Nick Matsuda všechno zařídí. Ale když si chce užít trochu štěstí, když lehce vybočuje z kolejí, který mu nalajnovali, už je zle!“

Alicia ho nečekaně objala. Dobře znala pocit nevděku ze stran lidí, pro které by se rozkrájela. Jednoduše mu padla kolem krku a on ji pohládl po zádech. Chvíli zavřel oči a

čichal její jemné vlasy, které posléze pohladil. To ji chtěl líbat a laskat, žádnou jinou. „Pojed' se mnou,“ špitl jí do ouška. „Jen my dva, vítr, moře a naše děťátko.“ A pohladil ji po bříšku. „I když nejsme pár, musíme udržovat kontakty. Dítě musí mít vzor rodičů, kteří ho budou milovat, ale taky co se budou vzájemně respektovat. A taková přátelská plavba kolem Malibu je dobrý začátek.“ „To nejde, nezlob se.“ Ustoupila, ale on ji chytil za ruce. „Naše dítě je to jediné, co v životě mám, neber mi ho, prosím. Chci hladit tvoje bříško, chci cítit, jak se tam hýbe a kope. Mám právo být u toho.“ Nick byl při výběru slov liška podšitá. Věděl, co na koho platí, aby dosáhl svého. Alicia neměla námitek. Měl pravdu, právo na dítě mu odpírat nemohla. „Slibuju, že se budu chovat slušně,“ řekl. „Nestane se nic, co bys sama nechtěla.“ Alicia hleděla stranou. „Možná, že už něco mám,“ vymyslela si.

Nick ji chladně pustil. Vzpomněl si, že v pátek odešla s jeho kamarádem. Rukama se opřel o zeď. „Tak to abych už vyrazil. Nerad bych mezi vás vrazil klín. Jo a pozdravuj Chucka.“ zavrčel. Alicia si vysíleně vydechla. „Doprovodil mě domů a odešel. To je vše. A i kdyby k něčemu došlo, nemáš mi co vyčítat.“ „Ne, to nemám.“ Zadíval se na horizont. „Na jachtě budu od sedmi. Počkám tě do devíti, pak vypluju.“ oznámil jí a odešel.

Ve středu pozdě večer čekal na letišti, aby vyzvedl Deboru, Anninu matku. Stál v hangáru opřený o sloup, odkud měl dobrý výhled na výchozí lidi z bezcelní zóny, a popíjel energy drink z plechovky. Ještě mrkl na Twitter, jestli nemá příchozí zprávy či komentáře. Byl ve spojení s fanoušky vždy a všude. Vyplouval už zítra, ale stále nevěděl, jestli Alicia pojede s ním. Jasně, že říkala stokrát, že nepojede, ale Nick neztrácel naději.

Najednou se z celního rámu vyvalila jeho tchýně. Nejprve ji nebylo vidět, ale její hlas připomínající lodní sirénu rozpoznal okamžitě.

„Cos mi to vybral za letadlo?!“ přikutálela se malá postavička s našťvaným výrazem. Na uvítanou mu vrazila svoje dva kufry tak těžké, že se pod nimi devadesátikilový muž prohl a zavrával. „Sám si kupuje jachty a bouráky, ale vlastní rodinu posadí do business class!“ špačkovala. „Ani pití zadarmo nedávali, člověka by žízni nechali chcípnout! Ani vodu mi tu nikdo nepodá!“ Vyšla z letiště a posadila se na lavečku venku.

Okamžitě si zula boty, které odhalily její zpaskřivené oteklé prsty. „Co čumíš?! Mazej pro auto! Vypadám snad jak zkurvenej poutník?!“ Nick si vydechl a šel pro auto do podzemních garáží. Místo výtahu zvolil schody, které scházel zoufale pomalu. Neměl, kam spěchat.

Celou cestu do něj hustila, jak jí zaplatil špatnou třídu letadla. Chvillemi své stížnosti vystřídala poučkami o špatném stylu Nickova řízení. Teprve, když seděl vedle ní, ucítil, že z ní táhne vodka.

Po čtyřiceti minutách jízdy konečně dorazili do rezidence. Nick ucítil nesmírnou úlevu, možná i znamení osvícené cesty. „Asi ze mě bude mnich,“ zabrblal, když jí vytahoval kufry z auta. „Prosím tě, co bys tam jako dělal?! Jen se modlej a nedělej nic užitečného. Vlastně ani ty ne!“ A řítla se do schodů.

V hale ji pozdravila Carmen a převzala její kabát. „Kde je moje dcera?!“ rozkřikla se na celý dům. „Už tu měla stát s panákem!“

„Klid, maminko, je pozdě, jistě si šla lehnout,“ řekl Nick a zamkl dveře. „Ty mě tak budeš chlácholit, cos jí provedl, ha? Ses zas někde kurvil, to je ti podobný!“

„Mami, přestaň!“ přišla Anna. „Je tě slyšet až na zahradu.“ „Dceruško moje!“ Objala ji a políbila na obě tváře. „Vypadáš báječně! Nechápu, proč mrháš svojí krásou s tímhle hňupem.“ Nick si hluboce vydechl. „Jaký jsi měla let, mami?“ „Ještě, že se ptáš! Příšerný! Ten tvůj budižkničemu mi to snad udělal naschvál! Ani vodu mi nepodali!“

„Madam,“ vyrušila je Carmen, „zavazadla do západní ložnice?“ a Anna kývla. „Opatrně, jsou tam drahé věci!“ komandovala ji Debora. „Nebo počkej, raději si to vynesu sama!“ A chopila se svých kufrů. „Co hledíš, pomoz mi!“ A služka kolem ní tancovala.

Nick se těžce vyvalil do křesla. Cítil se, jako spláchnutý vlnou tsunami. „Omlouvám se,“ řekla Anna, „co zemřel otec, je děsně zatrpklá.“ „Jo, už celých sedm let.“ konstatoval. „Ale čekal jsem to horší.“ „Co, prosím tě, má s tím letadlem?“ „Ále...“ mávl rukou. „Copak v letence neměla nápoje?“ „Jo, to měla. Jenže tvá drahá matinka vydula půl lahve vodky a divila se, že jí to dali k úhradě.“ A oba se zasmáli. „Děkuju, žes ji vyzvedl.“ „To je samozřejmost. Kdy, že odjíždíš? Ne, že bych ji vyhazoval, ale abych věděl, kdy se mám vrátit.“ „V neděli ve tři.“ „OK,“ napsal si připomínku do mobilu.

„Kam odjíždíš?“ zajímala se a její hlas byl zabarven lítostí. „Budu se plavit tady kolem zátoky. Trochu si vyčistím hlavu...“ „Pojedeš sám?“ zadívala se na něj. Nick se odmlčel. „Promiň, hloupá otázka, máme přece dohodu...“ „Ne, jasně, že jedu sám, já...“ Poškrábal se na hlavě. „Nikdo se mnou nechtěl jet, takže já, já, já, jenom já. Jestli to teda přežiju.“ „Tak tedy šťastnou plavbu, mořský vlku.“ řekla roztržitě. „Dík. No, jestli mě už nepotřebujete tak si půjdu lehnout, brzo vstávám.“ Anna kývla a Nick šel pomalu do schodů.

„A, Nicku!“ zastavila ho. „Ozvi se mi, když budeš mít chvíli. Ať vím, že jsi v pořádku.“ Nick se pousmál a kývl.

Kapitola třicátá

Alicia měla budík sice už na šestou, ale stále se nemohla z domu vyhrabat. Bylo půl osmé, ale jediné, co stihla, bylo nasoukat do sebe snídani. V ložnici se válel kufr a sportovní taška, z nichž trčelo oblečení. Nerozhodně balila a posléze vybalovala věci. Již od rána sváděla tvrdý boj se svým svědomím.

Je to nevinná přátelská plavba, co se může stát? Šeptalo jí to já, které bylo pro každou špatnost. Ty bláznivá, ty s Nickem a o samotě? Dva lidi, mezi kterými to jiskří jak vidlička v zásuvce a pojedou jako kamarádi? Probud' se! Snažilo se ji usměrnit její racionální já. Ale sama Anna říkala, že to mezi nima už nemá cenu. Možná, že miluje toho Kanadana. Nebo chci já, aby ho milovala? A co když Nicka pořád miluje, jen byla prostě zhrzená? Ach jooo!“

Nick seděl na přídi a hledě do moře leštil lano. Už tisíckrát ho rozmotal a zase smotal. Snad tisíckrát zkontroloval množství nafty a olejů. I zásoby jídla v mrazicím boxu. Mobil měl schovaný v podpalubí, zbytečně by ho žádal, ať ho každou minutu kontroluje.

Když Chuck přišel k jachtě a viděl zády sedícího Nicka, jak dělá známé pohyby pravou rukou, smíchy mu cukaly koutky.

„Ehm, hm!“ zachrchla kamarád. Nick se probral z denního snění a lano odložil. „Vítej, příteli!“ A po schodkách sešel dolů, přes můstek a na pevninu. „Co ty tady?“ podivil se. „Říkals, že vyrazíš, tak jsem tady!“ A Nick se vyděsil. *Co když přijde Alicia? Jak to vysvětlím? Přisahal jsem, že s ní už nic nemám a ani mít nebudu.* Byl bílý jako jeho jachta.

„Dělám si prdel!“ plácl ho přes rameno. „Jedu dávat interview kousek odtud, tak jsem si říkal, že se stavím. Popřát ti šťastnou plavbu a podobný kokotiny.“ „Dík, to je od tebe milý.“ A doufal, že brzy odejde. Přece jen už bylo půl deváté.

„Napadlo mě,“ zamyslel se Chuck, „nedávno jsem napsal text a myslím, že by se k tomu hodil spíš rap než zpěv. Co kdyby ses na to podíval? Jen tak, mrkneš svým profi okem, však víš.“ „Já?“ podivil se Nick. „Seš nejlepší rapper, co znám.“ „Neříkej, ty sis všiml?“ začal útočit. „Podívej, udělali jsme chybu, že jsme tě nechali jít, proto ti nabízím...“ „-Nepotřebuju, aby mi někdo zachraňoval kariéru!“ obořil se na kamaráda. „To tu nikdo netvrdí! Nabízím ti jen možnost, abys nevyletěl z kursu.“ „A co když chci vyletět z kursu?! Co když už mám všeho po krk?!“ „Nicku, neblázni, co bys jinýho dělal?!“ „Možná se vrhnu na malování a grafiku. Ostatně, u toho jsem možná měl zůstat.“ „Tak, když ne pro publicitu, udělej to pro zábavu. Vždycky jsme se při nahrávání bavili.“ snažil se ho Chuck přemluvit. „Jo, možná vy jste se bavili, protože tam byl jeden vůl, co za vás makal!“ „Nehrej tu důležitýho, kdo asi s tebou mixoval nebo psal uprostřed noci?! I já vím, co je to tři dny v kuse nespát!“ „Chucku, mám tě rád, i přes to všechno, mám tě rád. Ale věř mi, bude lepší, když si v práci půjdeme každé vlastní cestou.“ Chuck zesmutněl. Vsunul ruce do kapes. Nemělo cenu ho nutit. „Ale promysli si to. Užij si prodlouženou víkend, pořádně ji vytrestej – ať už jedeš s kýmkoli. A ve volný chvíli si to promysli. A pak mi zavolej. Budu čekat.“ Zamával a odešel.

Nick se pousmál a zakroutil hlavou. Poté se podíval na hodinky. Za deset devět. Blížil se čas vyplutí. Ale ona stále nikde. Raději si šel do chladicího boxu pro pivo.

„Vážně nechcete pomoci?“ zahalekal taxikář z okýnka, když se Alicia ověncila zavazadly. „Ne, zvládnou to.“ A vykročila. Taxikář lhostejně mávl rukou a odjel. Alicia v poklusu pádila k molu, kde Nick kotvil. V krvi se jí mísil adrenalin i endorfiny. Byla tak vzrušená, natěšená, ale zároveň plná obav, co jí jejich výlet přinese. Ale co když už dávno vyplul?

Skokem se ocitla před Nickovou jachtou. Zastavila se a vyhlížela ho. Kapesníčkem si otřela pot z tváře. Běhání jí i tak dělalo potíže, natož s kufrem, taškou a malým batůžkem vpředu.

Nick znuděně rovnal záchranné kolo přivázané k zábradlí, když ji najednou uviděl. Stála na pevnině ověšená zavazadly. Oblečená v letních šatech a obuta na vysokých podpatcích. Nevinně se usmála, až se začervenala. Nick zavrtěl hlavou a zasmál se. „Řekni ženský, ať přijde v sedm a přijde v půl desátý.“ A sešel k ní. „Věděla jsem, že počkáš.“ „A já věděl, že přijdeš.“ Pak uchopil její zavazadla. „Ty ještě někam jedeš?“ rýpl si a Alicia se zašklebila.

Poté, co je hodil do kajuty ke kormidlu, se vrátil pro ni. „Prosím, madam,“ podal jí ruku. Když ale vykročila na můstek, lehce se zakymácel. Alicia se lekla a okamžitě se stáhla. „Ne, ne! Nikam nejdu, kýve se to!“ „Jistě, že se to kýve, je to loď, houpe se na vlnách,“ uklidňoval ji úsměvně. „Ani náhodou! Co když se to potopí! Narazíme na skálu nebo na ledovec a potopíme se!“ zmatkovala. „Na ledovec? V Kalifornském zálivu? Opravdu?“ kroutil hlavou. Marně potlačoval smích. „Zavři oči.“ „Proč?“ lekla se. „Jen je zavři.“ Nick ji něžně uchopil do náručí a přenesl přes můstek až na přední lodi.

Zde ji posadil a ona se okamžitě chytla ocelového lana. Pořád měla zavřené oči. Držela se velmi křečovitě, když se jachta slabě pohupovala. „Už je můžeš otevřít.“ „Čekám, až mi

zapneš pásy.“ „Pásy? Děláš si ze mě srandu?“ Smál se. „Bezpečnostní pásy!“ Tvářila se vážně. V jejích očích byl strach. „Ali, nejseš v mercedesu. Prosím tě, řekni mi, jak je možný, že takovej posera jako ty, lítá letadlem?“ „No...letadlem – to nevidíš, co je kolem, je to jak metro. Navíc, když to spadne, máš to rychlý. Kdež to, když se potopí loď, držíš se kusu dřeva, na kterém ploveš x hodin, dokud kolem tebe nezačnou kroužit žraloci.“ „Moc se díváš na filmy,“ usmál se. „Pojď, provedu tě tu.“ „Ani nápad! Odtud se nehnu!“ Držela se pevně. „Jak chceš, ale čtyři dny na přímým sluníčku... No, jak chceš.“ Otočil se, že půjde, ale vrátil se: „Jo a ještě že malej Nicky bude jen poloviční posera, možná, že si s ním i zarybařím.“ A vystoupal schody do kajuty ke kormidlu. Alicia zafuněla a vyběhla schody k němu.

„Tady je vysílačka, knipl na řízení – chceš-li kormidlo, tady nám to ukazuje, kolik máme paliva...“ vysvětloval. „Proč mi to ukazuješ?“ zeptala se nejistě. „To kdybych byl třeba v bezvědomí nebo bych přepadl přes palubu.“ A ona hrůzou vytřeštila oči. „Nahore: kyslíková maska jako v letadle, záchranné vesty,“ ukázal. „Dole pod kormidlem lékárníčka, halogen, světlice, kdybychom se náhodou potápěli a chtěli přivolat pomoc.“ Alicia se ho chytila za rámě. „Nemůže se to stát, že ne?“ Nick se šibalsky pousmál. „Neboj, nebudeme daleko od pobřeží. Kdyby náhodou, v pohodě to doplaveš. Pokud teda umíš plavat,“ mrkl. „Jistě, že umím plavat, jen nerada plavu tam, kde nestojím, ale plavat umím!“ „To je v tvém případě tak metr padesát, ne?“ A ona ho bouchla přes hrudník.

Nick uchopil její zavazadla a vedl ji dále.

„A tady se už budeme věnovat příjemnějším věcem,“ přešel z kajuty do kuchyňky. Malá kuchyňka obložená dřevem nesla vestavěnou kuchyňskou linku barvy dubového dřeva, mikrovlnku, ledničku a elektrický vařič o dvou plotýnkách. K podlaze byl přivrtán dřevěný stůl a lavice k sezení.

Dále sešli schody, kde se v podpalubí rozléhala ložnice s kulatou postelí uprostřed. Nad ní romanticky svítila bodová světla. Krémové prostěradlo bylo posypáno květy rudých růží. Alicia byla zprvu okouzlena, ale rozum ji přinutil rychle se vzpamatovat.

„Zajímalo by mě, jestli si to plánuješ, nebo to tu máš *co kdyby náhodou*.“ Nick odložil její zavazadla vedle postele. „To, aby se ti líp spalo. Já mám sofa nahore u kormidla. Nebo sis představovala něco jinýho?“ zamrkal šibalsky. Alicia protáhla obličej. „Akorát tě ráno vyruším, je tu totiž jedna jediná sprcha, a to tady u tebe v rohu. Ale neboj, budu tichý jako myšáček.“ Zavrtěla hlavou a začala vybalovat věci.

Nick mezitím zasunul můstek, vytáhl kotvu, odvázal lano a pomalu vypluli z přístavu. Přálo jim nádherné slunné počasí, které občerstvoval vítr s kapkami svěží mořské vody.

Alicia se převlékla do červených bikin a kolem boků si uvázala barevný šátek, který lehce zakryl její pozadí.

„Do ledničky jsem dala mísu řízků, kdybys měl hlad. Nevěděla jsem, jak to bude s jídlem. A na konzervy vážně nemám chuť.“ Přišla k Nickovi do kajuty. Ten se staral o řízení. Když vyjízděli na širé moře, přidával na rychlosti. „Zastavíme se v jednom přístavu. Vykoupeme se a můžeme se tam i najíst, jestli chceš.“ „Proč jsi tolik naléhal, abych jela?“ Lehla si na sofa a podepřela si hlavu. Nick ji pozoroval koutkem oka ze stoje. „Chtěl jsem vyrazit s dobrým přítelem.“ „Proč jsi neoslovil Chucka?“ „Protože bych vypadal jako gay.“ A Alicia vyprskla smíchy. „Chápeš, dva chlapi sami na širém moři...“ Alicia vstala a opřela se o řídicí pult. Přitiskla se k Nickovi. On se snažil dívat na moře a ne na její poprsí. I přesto, že ho

tato kopcovitá krajina lákala mnohem více, než širé moře. „Ale mezi námi se nic nezmění. Možná sis měl raději vzít jeho,“ dráždila ho. Poté se šla na před slunit.

Hned jak se začala mazat opalovacím krémem, jí dal za pravdu.

Na širém moři snížil výkon a zapl autopilota. Sešel k Alicii s miskou řízků. Měl na ně chuť od chvíle, kdy se o nich zmínila.

„Jsou vynikající. Já věděl, proč tě pozvat.“ „Ahá, tak odtud vítr fouká!“ pousmála se. „Vzal jsi mě, abych se o tebe starala.“ „Dostalas mě, víš, že miluju tvoji kuchyni. Ale teď ne – teď se budu starat já o tebe. Ty ses starala pokaždé, proto já budu skákat a ty si budeš lebedit.“ „To беру,“ řekla švitořivě a zakousla se do řízku s chlebem. „Teď vážně,“ řekla s plnou pusou, „proč sis nevyrazil sám? Mohls mít přes den klid a v noci ženy pokaždé z jiného přístavu.“ Nick se pousmál. „Chtěl jsem si odpočinout. Ale nechtěl jsem bejt sám. To bych hodně přemýšlel, vzpomínal, výčítal si... To bych si rovnou moh strčit hlavu do svěráku.“ „I já měla výčitky, jestli jet nebo ne. Ale na výletě dvou přátel přece není nic špatného,“ pousmála se nevinně. „Jasně, že není.“ Usmál se a pokračoval v jídle.

Annina matka Debora se již od rána těšila na nákupy. Proto s dcerou a služebnou Carmen vyrazily do nejpatrovitějšího nákupního centra v L. A. a prolezly všechny luxusní butiky s oblečením. Carmen nestačily ruce, aby unesla všechny tašky, které Debora naplnila. Ovšem za Anniny peníze, jak jinak.

Asi před patnáctým obchodem se Anna posadila na lavičku. I přes klimatizaci jí bylo horko, chvíli si potřebovala odpočinout. K tomu jí od rána pobolívala hlava.

„Dobrá volba, dceruško!“ Vyhrnula se z jezdících schodů. Za ní Carmen ověněna taškami. „Jsou tu padesátiprocentní slevy!“ Všimla si transparentu za výlohou. „Mami, zpomal trochu! Nemáš už toho dost?“ „Tak si taky něco kup! Jsi mladá, měla bys držet krok s módou.“ „Ale mami, hader mám už dost. Stejně to nevynosím.“ „Hlavně, že tě vidím pořád v tom stejném. Říkám pořád, že tě ten tvůj Židák drží zkrátka! Mít tolik peněz, co on...“ „Mami! To ti nestačí, že ti platí měsíční rentu? Měla bys být k němu trochu milejší.“ „No jo,“ procedila. „Cestou zpátky mu koupím ledňáka.“ A Anna protočila panenky. „Radši pojďme, ať to mám rychle za sebou.“ Vstala a vykročila, aniž by se rozhlédla kolem.

Nepozorně vrazila do muže, který taky příliš nedával pozor, protože horlivě telefonoval s obchodním partnerem. Jejich hovor však ukončil tvrdý pád mobilu na zem. Anna i muž se zároveň sešli k roztržitým kouskům. Srazili se čely. Když k sobě vzhledli, zjistili, že se znají.

„Annie?“ „Pierre!“ Oba se pousmáli. „Omlouvám se, okamžitě ti koupím nový.“ „To ani nápad! Byla to má chyba.“ Posbíral si kousky a pomohl Anně vstát. „Doufám, že jsi neřešil nic důležitého.“ Pousmála se provinile. „Běžný pracovní hovor. Poslyš, máš chvíli čas?“ Anna se podívala do obchůdku, kde právě její matka komandovala prodavačku. „Jo, tak třicet až padesát minut.“

Jak Nick slíbil, zakotvili v nedalekém přístavu a šli se najíst do místní taverny. Po lehkém obědě se šli vykoupat na pláž.

Nick se čvachtal v moři a Alicia se opalovala. Ležela na břiše nahoře bez a poslouchala hudbu.

Přes sluchátka přehrávače neslyšela, že k ní Nick přistoupil. Chvíli nad ní stál a prohlížel si její rozpálené tělo, které se na slunci neodolatelně lesklo. Už před tím ji z moře

pozoroval, jak se maže opalovacím olejíčkem. Šibalsky se pousmál a vyždímal na ni studenou vodu ze svých mokrých trenek. Alicia se lekla náhlého proudu vody a posadila se.

„Mmm!“ zamručel, když ji zahlédl do půl těla tak, jak ji pánbůh stvořil. Alicia zavrtěla hlavou a oblékla si vrchní díl plavek. Vypnula hudbu.

„Stejně bys neměla ležet na břiše, mačkáš bobka.“ „Neboj, taťko, podložila jsem si prsa ručníkem, abych neležela přímo na bříšku.“ Nick se posadil na ručník vedle. „Jé, řekni to ještě jednou.“ „Co? Podložila jsem si prsa ručníkem?“ „Ne,“ zasmál se, „myslím *taťko*. Je to úžasnej pocit,“ zasnul se. „Konečně se mi splní ten největší sen – bubu taťka.“ A pohladil ji po bříšku.

„Anna mi říkala o vašem dítěti. Myslím, o tom nenarozeném.“ Nick ji přestal hladit a zadíval se v dále na horizont. „Už chápu, proč jsi tolik naléhal, abych si to nenechala vzít.“ „O to nešlo. Jedno dítě nemůžeš nahradit druhým. Chtěl jsem naše dítě kvůli němu samotnému, ne, abych si něco kompenzoval. Možná trochu. Já nevím.“ A odmlčel se. Alicia už raději nic neříkala, uvědomila si, že ne zvolila vhodné téma konverzace. „Víš, Ali, když si někdy uvědomím, že bych teď měl skoro dvanáctiletýho kluka nebo holčičku... Nechci být patetickéj, ale tohle mě vážně dokáže dostat do depky.“ „Nikdy jsi to Anně neodpustil, že?“ Zakroutil hlavou. „Myslel jsem si, že to přejde. Vrhel jsem se do práce, utíkal jsem na zdoluhavý turné, abych měl odstup. Když jsem se vrátil domů, řekl jsem si, no co, jsme mladí, v rozkvětu, na vrcholu kariéry, třeba jsme vážně nebyli připravení. Pak jsme začali cestovat, hlavně s Chuckem, Samanthou a jejich synem. V té době byl dost malej, takže jsme si ho užili, jako by byl vlastní,“ vzpomínal s úsměvem.

„Jo, Dan je skvělej. Musí z něj být velkej chlap. Kolik už mu je? Deset?“ „Tak nějak. Dlouho jsem ho neviděl.“ „Ani já ne. Co se rozvedli, jako by se Sam propadla do země. A to jsme spolu hodně kámošily.“ „Ty vážně nevíš, proč se rozešli, že ne?“ Podíval se na ni. „To nikdo neví, ani sám Chuck ne. Tenkrát byl u mě v Paříži několik dní. Když se vrátil domů, Sam ani Dana nenašel. Odstěhovali se na sever, možná do Kanady,“ pokrčila rameny. „A to ti nikdy nebylo divný, že odešla, zrovna když se Chuck vrátil z Paříže?“ „Proč by mělo?“ Svraštila obočí. „Nebylo to poprvý, co mě navštívil.“ „Právě proto se tu v L. A. o vás dvou povídaly zajímavý věci.“ „Neříkej, že Sam odešla kvůli drbům,“ zavrtěla odmítavě hlavou. „To ne, ale jak se říká, na každým šprochu pravdy trochu.“ „Tak už kápni božskou, Matsudo! Napínáš to jak malý gatě!“ Nick si vydechl. Alicia opravdu neměla ani tušení, o co šlo.

„Když Chuck začal jezdit za tebou, Lindsay a Tash začaly Samanthu provokovat svými fantasmagoriemi.“ „Jak jinak,“ podotkla sarkasticky. „Zpočátku jim nevěnovala pozornost, ale čím častěji Chuck lítal do Paříže, tím víc pochybovala. Jednou se tam na tajno vydala. Jedině já jsem věděl o její výpravě. Její pochybnosti o Chuckově věrnosti nás zpřátelily. Pamatuju si jak dneska, jak mi brečela do telefonu, že vás přistihla.“ „Přistihla při čem?“ vyhrkla. „Prý vás viděla ve vinárně, o které jí Chuck vyprávěl, že tam chodíváte. A prý jste se docela vášnivě líbali.“ „Cože?!“ vyprskla ironickým smíchem. „Co je to za blbost?! Já a Chuck... Ne... Ne, ne, ne, ne...“

A najednou se zarazila. Vzpomněla si na ten večer. Většinu úseků měla rozmazanou. Chytla se za hlavu. „Chuck za mnou začal jezdit, protože moje cesta do Paříže byla jedno velký fiasko. Myslela jsem si, že vystuduju Sorbonnu – nebo spíš naši si to mysleli, dokud mě teda ve druháku nevytili. Lidi tam byli děsně namyšlení. Myslela jsem si, že jsou Francouzi přátelší – ano, jsou, jen nesmíš promluvit anglicky. Nebo hůř – francouzsky s anglickým

přízvukem. Pak jsem se zamilovala do nepravýho. V té době jsem vypadala jinak. Řekněme, ne moc přitažlivě. Nebarvila jsem si vlasy, měla jsem pár kilo navíc, ale hlavně jsem nosila punkový oblečení, ostny a tak dál. Když o mě ten úžasnej kluk, kterej byl totálně mimo moji ligu, projevil zájem, byla jsem jako ve snu. Poté, co se se mnou vyspal – upozorňuju, že pro mě to bylo poprvé – mi vmetl do očí, že frigidnější žábu snad neměl, ale že alespoň vyhrál sázku s kámošema, když už nic.“ „Hulvát!“ zaklel Nick. „Jo a to nemluvím o tom, že si to ten bastard vyvěsil na Facebook. Řeknu ti, že jsem chvílema měla chuť se zabít. Ale pak se mi omluvil a tvrdil mi, že se zamiloval. Náš vztah trval asi rok. Rozcházelí jsme se a zase scházeli. Byla jsem beznadějně zamilovaná, ale hlavně jsem tam nikoho jinýho neznala. Podváděl mě na každým rohu, a když jsem mu to vyčetla, neostýchal se mi nafackovat. Za to mu Chuck pěkně rozbil hubu. Nebýt jeho, tak nevím... No a ten večer jsem mu vyprávěla o celém mém vztahu s Jacquesem, jak se jmenoval. Měla jsem děsnou depku. Každěj jsme stáhli sedmičku vína. Pak najednou, ani nevím jak, jsme se octli tak blízko, že jsem ho políbila. Nevím, prostě mi v ten moment a po skoro litru vína připadal sexy. Potom jsme se oba začali řehtat při představě, že my dva... Brrr, to fakt ne.“ „Ale Sam to viděla a vyložila si to jinak.“ „Bože, měla bych jí zavolat a uvést věci na pravou míru. Kdo měl vědět, že se tam objeví? Tak to mě fakt nenapadlo.“ „Říkal jsem jí, ať si s ním ještě promluví, ale ona odmítla. Pak se ztratila někam do Kanady, ani číslo na ni nemám. Občas pošle pohled, ale bez zpáteční adresy.“ „Musím si promluvit s Chuckem, jistě na ni má nějaký kontakt.“

Anna a Pierre si dali presso v kavárně naproti butiku, kde nakupovala její matka. Vyprávěli si různé historky a bylo jim spolu příjemně. Jako by se přátelili celý život.

Najednou se jí Pierre zadíval do očí. „Proč jsi nepřišla na tu snídani?“ Anna se začervenala. „Víš... já jsem tak trochu vdaná,“ řekla opatrně. „A já jsem tak trochu rozvedenej.“ „A máš děti?“ „Ne, nějak jsme je nemohli mít. Ne, že by jeden z nás nebyl v pořádku, ale někdy se sejde pár, kterým se to prostě nespojí.“ „Proto jste se rozvedli?“ „Jo. Hrozně moc chtěla děti. Je to už dlouho, teď je vdaná a má dva kluky. Já to nikdy neřešil. Navíc mi to vynahradil syn od přítelkyně. Teď už vlastně expřítelkyně,“ a usrkl z šálku kávy. „Co se stalo?“ vyzvíдалa. „Nic, jen se nějak nemohla zbavit vazby na bývalýho. Rozešli se, aniž by si pořádně promluvili, či se pořádně pohádali, což je někdy potřeba.“ „Táhla to s ním i po rozvodu?“ „To ne, ale ten tón, když o něm mluvila nebo zbůsob, jakým se na něho dívala pokaždé, když přijel navštívit kluka. Prostě jsem to nějak vycítil.“ „Rozumím.“ shlédla. „Jsou rodina, tak proč bych jim měl bránit ve štěstí.“ „A vrátili se k sobě?“ „To nevím, on se totiž po druhé oženil, je to komplikovaný.“ A Anna přikývla. „A co tvoje *tak trochu* manželství?“ pousmál se. Anna též. „No, co říct... Jsem prostě vdaná za Nicka Matsudu...“

Už to byly skoro tři hodiny, co byli u vody, ale Alicia se stále slunila. Pro tentokrát se *opékala* zepředu.

„Pojď do vody.“ Opakoval znuděný Nick, který se schovával pod slunečníkem. „Za chvíli.“ Vydechla a srovnala si sluneční brýle. „To už říkáš hodinu. Jestli nepůjdeš, začnu si myslet, že fakticky neumíš plavat.“ „Umím plavat!“ Posadila se. „Jen nefandím přírodnímu koupání. Já raději chlorovaný bazén a čistý sprchy. Nechceš si jít mezi tím dát drink na bar?“ „To už bych byl ožralej.“ „Aspoň by byla sranda.“ A znovu si lehla.

Po chvíli Nick zachrchlal. „Co je zas?“ Posadila se. „Nic jen...“ Začal se hrabat v písku. „Říkal jsem si, že ještě nemáme fotečku do našeho rodinného alba.“ „My máme rodinné

album???" Sundala si brýle. „Ne, ale mohli bychom ho založit. Pak budeme malýmu vyprávět, jak jsme se poznali...no, to možná, až bude starší. Nicméně, bylo by hezký mít zdokumentovaný, jak ti roste břicho.“ „I já bych si chtěla doma vystavit naši fotku,“ pousmála se. „Máme vůbec nějakou?“ „Nemáme, ale to rychle napravíme.“ A vytáhl mobil.

„Tak třeba tuhle!“ A vyfotil momentku, kde Aliciu drží kolem pasu. „Počkej! Su rozteklá od slunka, musím se upravit!“ „Nebo tuhle!“ A zmáčkl spoušť znovu. Alicia vytáhla z kabelky zrcátko a tužku. „Bože, já vypadám...“ reagovala na své rozteklé oči od sluníčka. „Ach, vy ženský. Ještě, že chlapi takový problémy nemaj.“ „No to by ses divil!“ A otřela si černé čmouhy pod očima.

Nick si půjčil její tužku na oči, a zatímco se upravovala, napsal jí na břicho slovo *děťátko* a nakreslil šipku směřující k pupíku. Své dílo zblízka vyfotil a ukázal ho Alicii. „Jé, to je milý,“ pousmála se. „Teď já, postav se.“ Nick se postavil a ona u něj poklekla. Levou rukou si přidržovala jeho pánev. Taky mu něco psala na pupík, který byl srovnatelně kulatý s tím jejím. Raději se díval na oblohu. „Zlato, v této poloze mě přivádíš do rozpaků.“ Alicia se usmála a vyfotila svůj výtvor. Nick se podíval na displej, kde na svém břichu uviděl šipku a nápis *pivo*. Zašklebil se a Alicia propukla v smích. „Náhodou mám na to věk.“ „Jasně, tatko,“ pohladila ho po kulatoučkém břichu.

„Pojď ke mně.“ Přitáhl ji k sobě a objal. Natáhl ruku s mobilem a vyfotil je. „Co tuhle?“ Ukázal fotku na displeji. Vypadali tam oba šťastně. A s jakou něhou se tiskli tvář na tvář. „Anebo tuhle!“ Vyfotil momentku. „Nebo tuhle!“ Vyfotil další. Alicia se začala smát. Ani nepostřehla, že jí rozvázal šňůrku od plavek na zádech. Při třetím zmáčknutí jí rozvázal šňůrku za krkem a plavky jí strhl. „Nebo tuhle!“ Než se vzpamatovala, vyfotil ji nahoře bez. Ale to už se mobil válel v písku a Nick pádil do vln moře. Nad hlavou mával jejím vrškem plavek. Konečně ji donutil smočit se ve vodě.

Když se Annie loučila s Pierrem po dvouhodinové kávě, byla v rozpacích jako nevinná školačka. Oběma rukama drtila uši kabelky. Stáli naproti sobě plni euforie. „Tak, ehm...“ zamrmlal. Anna nemohla odtrhnout oči od těch jeho blankytně modrých. „Bylo to fajn,“ řekla váhavě. „Annie, já chápu, že...“ pousmál se. Nevěděl, co říct. „Prostě budu respektovat, tvého manžela a nebudu na tebe nijak naléhat ani ti dělat neslušné návrhy. Prostě, kdybys někdy potřebovala kamaráda na povídání u kafe, tak se klidně ozvi, já... Rád tě uvidím,“ řekl ze srdce upřímně. Anna kývla. Pierre ji políbil na obě tváře na rozloučenou. Pousmál se a odešel. Anna se za ním dlouho dívala.

„Myslíš, že je macatější, než ten Matsudův?“ objevila se jí za zády matka. „No, mami?!“ Podívala se Anna pohoršeně. „No účet, co jinýho!“ Anna zakroutila hlavou a zamířili k eskalátorům.

Po koupání se Alicia zamotala do široké froté osušky a sledovala západ slunce. Nick vzal hřeben a rozčesával její mokré vlasy. Něžně hladil pramen po prameni. Pak jí sčesával vlasy za ouškem, a to velmi opatrně. „Mmm,“ zavrnila Alicia, „myslím, že mám nového kadeřníka.“ „To máš i tak, po pátku se mu nabídky jen pohnou. Na stříhání už nebude mít čas.“ a samolibě se pousmál. Alicia se rozesmála. „Anthony není kadeřník, pomáhá Katie s úklidem a dováží objednaný materiál.“ „To je jedno, myslím si, že trhne kariéru. Pokud neudělá nějakou botu. Talent má.“ „Ještě ti ten klučina přiroste k srdci,“ pousmála se.

Nick odložil hřeben. Alicia se zapřela do jeho náručí. Opřel se o ni a objal ji. Hladil její břicho. Něžně jí funěl do ouška. „Nikdy pro mě nepředstavoval konkurenci, přestože to někdy vypadalo jinak. Nikdy jsem si nepomyslel, že ty a on doopravdy...“ „A to jako proč ne?“ podívala se udiveně. „No tak když už jsi chodila se mnou (a to neber jako urážku), by sis nezačala s někým jako je Anthony.“ „Nechápu.“ Poslouchala, co z něj vypadne. „Tak jinak – slyšela jsi někdy pořekadlo, že na starém kole se nejlíp jezdí?“ A Alicia vybuchla smíchy. „Ty jsi d'ábel!“ Smála se. Nick taky.

Byl rád, že ji po dlouhé době trápení dokázal rozesmát. Zasloužila si to. Veškerou jeho něhu a péči. Chtěl jí vynahradit vše zlé, co jí způsobil. Každou prolitou slzu vynahradit deseti úsměvy. Po chvíli ale jejich úsměvy utichly a zbyly jen toužebné pohledy.

Udělej něco, Matsudo, než se začneš topit v rozbouřeném moři. Udělej něco dřív, než sklouzneš po jejich hříšně rudých rtech.

„Pověz mi,“ vzpamatovala se Alicia, „co máš teď v plánu?“ „Najíst se, vrátit se na jachtu...“ „Myslím pracovní věci. Máš nějaký rozdělaný projekty?“ „Koncem měsíce vydáme album.“ „A dál?“ „Co dál? Nic dál. Pohoda jahoda. Odpočívát budu.“ A Alicia znovu vybuchla smíchy. „Takovej workoholik jako ty a odpočívát? Srandu si dělej z báboviček!“ „Dám si od hudby odstup.“ „Neblázni, dyť ty píšeš texty aj na záchodě!“ „To teda nepíšu!“ „Ne? Tak proč to píšeš na Twitter?“ A smála se dál. Nick zakroutil hlavou. Chvilí ji hladil po břichu. „Možná mám nějakou bokovku. Představ si, v úterý jsem řek jen tobě, že vyplouvám ve čtvrtek v devět a hle! Zázrakem se tam zrovna o půl deváté zjeví Chuck a nabídne mi spolupráci. Zvláštní, že?“ A Alicia se mu jemně vysmekla z náručí. „No já čekám!“ vyzval ji. „Možná jsme trochu mluvili o tobě a o tom jak se zachovali. Nebylo to fér.“ „Nechci o tom mluvit. A když budu potřebovat práci, najdu si ji, nepotřebuju žádnou tlačenu,“ řekl přísně. „Od tebe taky nebylo zrovna fér vyžvanit Chuckovi, že spolu čekáme dítě,“ oplatila mu. „Ty ses mě snad ptala o dovolení, když jsi to vykdákala Katie a Anthonymu?! Chuck je můj dlouholetý kámoš a ty ho znáš od dětství. To jemu jsi to měla říct, ne těm dvěma. Kdo jsou, že jim tolik věříš?“ „Jsou to lidé, kteří se mě ujali, když se na mě náš dlouholetý přítel vykašlal!“ Bleskem vstala a odpochoďovala.

Nick kráčet za ní a zastavil ji. „Netvrším, že jsou špatní. Ty jsi ale velmi žádaná osoba, proto by sis měla dát pozor, komu se svěruješ. Taky jsem byl mladej a udělal jsem chyby, na který jsem doplatil. Nemůžeš věřit každému, kdo se na tebe usměje. Nevíš, kdo se na tobě bude chtít přiživit a prozradí něco, co ublíží tobě i tvým blízkým.“ „Neměj strach, tvoje Annie se nic nedozví.“

Chtěla odejít, ale Nick ji zastavil stiskem paže. „Nechci, aby tě někdo pronásledoval. Sourozenci jsou fajn, ale dávej si na ně pozor. Zamysli se: Kate - obyčejná kosmetička. Tvoje kamarádka – majitelka salonu. Anthony – bůhví kdo. Tvůj nápadník a ejhle – je z něj vycházející rockstar.“ „Chuck mi taky pomohl v kariéře, nebýt jeho kontaktů, nejsem tam, kde jsem,“ oponovala mu. „To bylo ale něco jinýho. Jste kamarádi a ty máš talent a...“ „- sourozenci mají taky talent, sám jsi řekl, že má Tony našlápnuto vysoko.“ „To jo, ale...“ „Neměj o mě starost, taťko.“ Pohládila ho po tváři. „Katie je moje přítelkyně, důvěrnice, je jako sestra. A Tony je takovej cipísek. O ně se vážně nebojím.“ „Copak nemáš žádné jiné přátele? Z dřívějšíka myslím, kromě Chucka.“

Alicia se pousmála. „Na kolejích na střední jsem bydlela se dvěma cool holkama. Už nevím, jak se jmenovaly, ale říkalo se jim Danny a Tess. Spolu jsme spáchaly opravdu hodně

epických večerů. Ale jak jsem se přestěhovala do Paříže, ztratila jsem na ně kontakt. Ony taky mířily do Evropy, lákalo je Irsko, Ostrovy... Pamatuju si, jak jsme to plánovaly.“ Usmívala se. „Myslela jsem si, že tam trhnu díru do světa, ale trhla jsem si akorát ostudu. Zničila jsem Chuckovi manželství a hluboce jsem klesla v očích mých rodičů.“ „Ty můj malej Mussolini.“ objal ji. „Ten byl v Itálii, ale to je hned vedle.“ „Mně to přijde všechno stejný.“ „Tys asi moc ve škole neperlil, že?“ rýpla si. „V tom, co dělám, jsem dobrej, nic jinýho nepotřebuju.“ Alicia se pousmála. „No dobře, možná mi nešel dějepis.“ Alicia se usmívala dál. Přitiskla se na jeho větrem ochlazenou, mokrou hrud', až mu naskákala husí kůže. Alicia rozpráhla osušku a přibalila ho k sobě, aby se zahřál. Celý se třásl. Ale jemu nic nechybělo. Čuchal její vlásky a nasával její tělesné teplo.

„Půjdeme už? Co zapadlo sluníčko, ochladilo se,“ řekla. Nick, který měl zavřené oči, vydechl. „Ještě chvíličku, prosím.“ „Vážně bychom měli jít...“ „Pš, uživej si klidu.“ Objímal ji a rozjímal. Alicia se cítila velmi neklidně a roztržitě. Bála se trapného ticha. „Dva lidi si rozumí nejlíp, když umí spolu mlčet.“ konstatoval. „Nevadí mi ticho, v případě chození.“ A odstoupila. „Když mlčí dva, co se milují, svádí je to k něžnostem. Ale my dva si můžeme jen povídat.“ A pomalíčku jim šla sbalit věci. Nick ji chvíli smutně pozoroval. Poté převzal tašku a doprovodil ji k jachtě.

Přes noc zůstali kotvit v přístavu. Povečeřeli a stěží prohodili pár slov.

Alicia se vydala na kutě velmi brzy. Převlékla se do svého oblíbeného pyžama s malovaným bobříkem na tričku. Dlouhé rukávy a nohavice byly velmi pohodlné.

„Půjdu si lehnout,“ vyrušila Nicka v kajutě, který studoval mapu. Když uviděl její pyžamo, vybuchl smíchy. „No, co? Negližně jsem nechala doma, abych tě zbytečně nedráždila.“ „Abys mě – co? Celý den se mi předvádíš v bikinách a opaluješ se nahoře bez a ty že mě nechceš dráždit, ty jedna maličká potvůrko?“ A objal ji. Alicia si stoupla na špičky a políbila ho na čele. „Dobrou noc, Nicku. Dnes to bylo parádní.“ „A zítra to bude ještě lepší.“ Dal jí poramen vlasů za ouško. „V přístavu, kam mířím, je zrovna pouť. Vystřelím ti perníkový srdce.“ „Mám raději takový to červený karamelový lízátko ve tvaru srdce.“ Usmála se. „Tak tedy lízátko. Pojď, ty můj bobříku, uložím tě.“ „Náhodou je to nejpohodlnější pyžamo,“ sestoupila schody.

„Víš, jaký je nejpohodlnější pyžamo?“ A Alicia si zalezla do postele. Nick ji přikryl až po uši. „Žádný pyžamo. Jestli chceš, ukážu ti ho.“ A Alicia se začala smát. „Dík, teď se mi budou zdát noční můry.“ „O mým houpajícím se pyžamu?“ A oba se smáli. „Přestaň! Porušuješ partákův kodex. Vedeš před partákem dvojsmyslný oplzlý řeči o sobě.“ „No to by ses divila, jaký řeči vedem s Chuckem.“ „A ani vědět nechci! Vážně nestojím o to, aby se mi zdálo bůhví co.“ Nick se pousmál a políbil ji na čele. „Sladké sny, maličká.“ Pak ji odkryl, odhrnul tričko a políbil ji na bříšku. „Dobrou noc, prťátko moje.“ Ještě chvíli ji hladil a díval se na ni. Ona ho pohladila po ruce, která hladila bříško. Nick se pousmál, zakryl ji a odešel.

Chvíli seděl na přídi a s vychlazenou lahví piva pozoroval temné nebe ověšené tisícem zářivých hvězd. Byla jasná teplá noc. Vítr se připomněl jen letmo, než se uložil ke spánku. Nick se cítil jako ten nešťastnější člověk na světě. Měl při sobě ženu, kterou miloval a která mu zanedlouho dá tolik vytoužené dítě. Ctil si každého dotyku jejího bříška. I každého úsměvu, který mu věnovala. Když načil druhé pivo, do hlavy se mu vkrádaly myšlenky na její mokré tělo v bikinách. A hlavně vzpomínky na to, jak se mu dvakrát povedlo zahlédnout její prsa. Díky těhotenství se jí nejméně o číslo zvětšila.

Když si vzpomenu, jak jsme se tenkrát milovali na pláži... Povzdechl si. Dnes bych si to klidně zopakoval. Ale nejde to. Zradil bych ji a donutil bych ji zradit samu sebe. Taky by si mě dala, to je jasný. Jak se chvěje v mé blízkosti! Miluju, když ji přivádím do rozpaků. Je tak rajcovně nevinná, když se červená. Moje maličká. Usmíval se a popíjel. Ale nemůžu dopustit, aby se cítila špatně kvůli Annie.

„Annie!“ vyprskl.

A rázem hledal mobil, aby jí zavolal. Zapomněl se ozvat.

Telefon zvonil dlouho, než ho Anna zvedla.

„Nicku, víš, kolik je?“ začala zhurta.

„Odpusť, zapomněl jsem,“ řekl provinile.

„Měla jsem opravdu náročný den, zrovna jsem usnula.“

„Nechtěl jsem tě probudit, promiň. Zavolám ráno.“

„Ne, ne, mluv. Když už jsem vzhůru...“

„Ann, jak se cítíš?“

„Ale jo, jde to. Mátina mě potahala snad po všech obchodech v L. A. Takže asi tak.“

„Dokážu si to představit. Ale radši to moc nepřeháněj, víš, že mě hlídají, nemohl bych ti poslat peníze.“

„Neboj se, až do teď jsem neutrácela a vše si šetřila. Jedna matčina návštěva mě nepoloží.“

„No, aby ses nedivila,“ podotkl a oba se zasmáli.

„Neboj, s nakupováním je konec.“ A na chvíli se odmlčeli. „Musel jsi mít perný den.“ řekla. Nechtěla, aby zavěsil.

„Jo, no. Spíš jsem odpočíval a tak.“ Zabrbľal s jasnou nervozitou v hlase. „Víš, chci brzo ráno vyplout, půjdu si už taky lehnout.“

„Jo.“ řekla smutně. „Tak dobrou noc.“ popřála mu.

„Dobrou, Annie.“

„A, Nicku?“ zastavila ho zbrkle. „Ráda jsem tě slyšela.“

Nick se pousmál a poděkoval.

Nevěděl, co si má o jejich vztahu myslet. *Většinou mi nesnesitelně podkopává nohy, ale pak jsou chvíle, kdy mi najevo dává svoji náklonnost. Dusí v sobě svou lásku ke mně? Má mě ráda, svým způsobem. Nebo je to možná jen ze zvyku.* Z jejího chování byl už delší dobu zmatený. Ale byl rád, že se jí napříč předpovědím lékařů daří dobře. Byl rád i za tu ironii osudu, že se Anna přátelí s Aliciou. Alicia přinesla světlo do jejich temného života. Díky ní Anna začala znovu chodit do společnosti. Díky ní slyšel znovu její smích. Alicia v plné síle pokračovala tam, kde on už nemohl dál.

Aliciu časně zrána probudilo miminko, které si usmyslelo jít čůrat. Přestože sotva vážilo jako pytlík mouky, jeho kopance do močového měchýře byly silné.

Alicia unaveně vstala a zamířila do koupelničky, kde stál sprchový kout, na jehož prostoru v rohu visel záchod a naproti umyvadélko se zrcadlem. Místnůstka neměla ani metr krát metr, ale i přesto soustředila tolik zařízení. Aliciu oslnilo zářivé světlo, proto zavřela oči a po paměti štrachala po prkýnku.

Jenže to se po slepu srazila s Nickem, který si po horké přše holil žiletkou vousy na tvářích a krku. V ten moment Alicia otevřela oči. Před ní se rozestřela pára, která činila vzuch tak horkým a nesnesitelným k dýchání. Tiskla se na Nickovo horkem rozhecované tělo.

Neměl na sobě vůbec nic. Když na něj dýchala vlhký vzduch, na hrudi mu naskákala husí kůže, která vzpřímila jeho ochlupení. Vzrušením se rozechvěla, proto se mu raději dívala do očí. Z čela mu stékal pot. Mokré havraní vlasy se zářivě leskly na ostrém světle. Chtěla si ho prohlédnout celého se vším všudy.

Jen jedno mrknutí dolů, třeba si toho nevšimne. Pět měsíců jsem ho neviděla nahého, co když se něco změnilo?

Nick se ani nepohnul a neřekl ani jedno jediné slovo. Jediný pohyb určoval jeho mělký dech, který nadzvedával jeho zevnitř rozpálený, zvenku chladným dechem podřážděný hrudník. Nick čekal, jak Alicia zareaguje. Nechtěl udělat nic, co by sama nechtěla. Dívající se mu do očí položila na jeho mužnou hrud' ruce. Její prsty kráčely mezi jeho chloupky směrem k šíji. Velmi něžně bloudily těmi černými uličkami.

Tu ji ale polekala rychle tekoucí tekutina. Krev z Nickovy rány na krku smočila její bílé prsty. „Oh, můj Bože, ty krvácíš!“ I Nick se polekal. Letmo očima přejela koupelnu, ale ručník nenašla. Krev se z horkem roztažené tepénky šířila rychle. Alicia spontánně zareagovala svléknutím trička, které zmuchlala a přiložila Nickovi na ránu. On si obklad pevně přidržel. „A dívej se mi do očí!“ řekla výstražně. „No mně to problém nedělá, na rozdíl od tebe.“ Upřel na ni svůj temný pohled. Alicia se znovu rozechvěla. Teď tu nazí stáli oba a tiskli se na sebe. „Já jsem v pohodě,“ řekla na povrch rozhodně. Uvnitř by se raději propadla do země. „Pozor, stojíš na žiletce!“ zpanikařil Nick záměrně a ona se sešla. Jediné, co zblízka viděla, byl jeho ztopořený úd a on opět viděl její ňadra. Naletěla mu, žádná žiletka tu nebyla. Vší silou ho praštila do břicha. „Au, su zraněnej!“ zaúpěl, ale po tom vyprskl smíchy. Alicia zafuněla jako lokomotiva a vyběhla z koupelny. Nick se řehtal ještě hodně dlouho.

Po sprše zvedli kotvy a vypluli o přístav dál. Mezitím, co se Nick staral o loď, Alicia nachystala bohatou snídani. Neprohodila s ním však jediné slovo. Jen se na něj škaredě dívala. Nick se jenom smál.

Když seděl na přídi a smotával lano, Alicia mu přinesla plný talíř s míchanými vejci a čerstvým pečivem.

„Mmm, vejce a slaninka,“ zavrnil, „asi nechceš, abych se dožil vysokýho věku, co?“ A přivoněl k pokrmu „Takové ráno bych mohl mít každé den.“ Ale Alicia ho zpražila pohledem. Avšak počkala si, až ochutná. Nabral si pořádný bagr a zakousl se.

Rázem zrudl a rozkašlal se. „Chceš mě zabít?!“ A bouchl se do hrudníku. Silná chuť pepře mu vyletěla snad i ušima. Kašlal a otíral si slzy z rudých tváří. „Koření života,“ zasmála se a podala mu pohár vody.

V přístavním městečku prošli krámky s tradičními suvenýry, které lemovaly cestu k pouti. Jako první se jim ukázalo monstrózní ruské kolo, na které hned vyrazili. Když se po několika otočení kolo s jejich kabinou zastavilo nahoře, byli svědky nádherného výhledu na panorama Kalifornského zálivu. Po ruském kolem Nick pozval Aliciu na autíčka, což si představoval jako romantickou vyjížd'ku. Avšak ona si vydupala samostatné autíčko a dala mu rádně okusit nárazy a kličky.

Poté zvolnili a koupili si pořádný kopec zmrzliny. Chvíli se pozastavili na rohu stánku s cukrovinkami. Ale zmrzlina se na sluníčku rychle roztékala. Jedna kapka potřísnila Aliciin výstřih. Květované šaty s černým podkladem, které vykasávaly její poprsí, a volně kopírovaly její postavu, zůstaly bez úhony. „Prase,“ řekla si pro sebe a vytáhla kapesník. Nickovi vnutila svoji zmrzlinu, aby si mohla přidršet ňadra a očistit si je. Nick nevěděl, kam se má dívat.

„Jídlo je můj nepřítel,“ čistila se. „Musíš lízat rychleji.“ Usmál se provokativně. Alicia pochopila jeho dvojsmysl a zmrzku si vzala zpět. „Přestaň se na mě dívat takhle!“ „Jak?“ „Jako na sexuální objekt.“ „No promiň? Ale řekni mi jedno: ženský vyčítaj chlapům, že myslí jen na jedno.“ „Tak samozřejmě.“ „Ale přitom se sami oblékají jako zboží, vystavují se schválně chlapům. Se podívej, výstřih jako vrata, otáčeš se za sebou i ženský.“ Alicia se zamračila a výstřih si malinko pozvedla. „Ale neboj, na baculky moc nejsem.“ Alicia se zhluboka nadechla a vrazila mu kornout se zmrzlinou mezi oči. „Náhodou, máš pořád větší břicho než já!“ Urazila se.

Odešla na betonovou terasu, odkud z výšky pozorovala pláž a příboj vln. Nick si utřel tvář do trička a pomalu šel za ní.

Ze zadu ji objal a pohladil břicho. „Pust!“ Vysmekla se mu, ale on se nevzdal. Políbil ji na oušku. „Jsi ta nejkrásnější těhulka na světě,“ šeptl. „Ale jako žena už se ti nelíbím. Jinak bys už na mě skočil. Za jiných okolností, samozřejmě,“ dodala nejistě. Podívala se mu tázavě do očí. „Co ti mám na to říct? Hm?“ Alicia se znovu otočila k horizontu. „Promiň, to ty hormony. Občas se nechám unést a nevím, co plácám,“ zamluvila své chování. Nick si ji otočil. „Pořád jsi ta nej sexy kočka, kterou jsem kdy poznal, a to budeš pořád, i když budeš mít po porodu pár kilo navíc. Pokud jich teda nebude víc, než mám já.“ A pousmáli se. „Protože tě nevnímám jen očima, ale i tady.“ Přiložil její ruku na své srdce. „A v situacích, jako byla ta ráno, se podívá i tenhle.“ Sjel její rukou k rozkroku, ale ona se smíchy vysmekla. Také se smál. Podařilo se mu odlehčit napjatou situaci. Nebylo lehké fungovat jako dva kamarádi, když to mezi nimi tolik jiskřilo. Stačil jeden vroucný pohled, minuta ticha a už mezi nimi tikala bomba, která měla brzy vybuchnout.

Zaklínění jeden do druhého se vrátili na pouť. Jak slíbil, vzal ji na střelnici. Zprvu učil střílet ji. Musel jí však přidržet pažbu, aby ji vzduchovka necvrnkla do nosu. Pokaždé, když sebou zbraň při výstřelu trhla, se Alicia mírně polekala. Užili si spoustu legrace. Na závěr se pušky zmocnil on a vystřílel jí velkého plyšového medvěda s červeným srdcem *Miluji tě*. Beze slov jí cenu předal. Medvídek hovořil za vše.

Při návratu do přístavu navštívili mexickou restauraci, kde se naobědvali. Povídali si o práci a hudebních výtvořech kolegů i konkurence. Pořád si měli co říct, hlavně kvůli podobným názorům na věc. Nick měl pocit, že mu přímo hovoří s duše. Neznal případ, že si se ženou až takhle dobře popovídal o práci. Zjistil, že hudba není pro Aliciu jen prací, ale hlavně vášní, kterou Nick sdílel.

Když číšník donesl účet, Nick se natáhl do kapsy po peněžence. „Dnes je to na mě!“ zareagovala Alicia a pohotově číšníkovi vrazila bankovku. „To je vpořádku.“ Nechala mladíkovi spropitné. „Teď jsi mě ale urazila,“ protáhl obličej Nick a chtěl jí peníze proplatit. „V žádném případě, Nicku. Zveš mě úplně všude, nenechám se vydržovat. Navíc, když teď nemáš moc na rozhazování...“ „Neměj strach, mám kartu od Annina účtu, kam jsem stejně prachy posílal já. Ale musím se mrknout do bankomatu, jestli mi tam po návštěvě tchýně něco zbylo.“ A usmáli se. „Vážně, Nicku, nech to tak.“

Nick Alicii pomohl vstát a restauraci opustili. Pomalu se po kolonádě přibližovali k jachtě. Alicia si hrdě nesla medvídku.

„A jak pokračuje vyšetřování?“ zajímala se. „Zatím bez výsledků. Příští týden jdu k výslechu, ale to bude rutina.“ „Kdo ty peníze mohl zpronevěřit?“ „Heslo ke společnému účtu kapely mělo nás šest, takže někdo z nás.“ „To je směšné. Kdo by kradl 80 milionů, dávno

jste si viděli víc. Co když se o tom dozvěděl někdo další?“ „Kdo? To je nemožné,“ říkal s ledovým klidem. Ale Aliciu tento přístup znepokojoval. „Ali, já mám svědomí čistý. A po tom, jak se mě tak suverénním způsobem zbavili, bych se nedivil ničemu. Nebudu nikoho obviňovat ani se chovat ukřivděně. Na policii řeknu, co vím, lépe řečeno, co nevím.“

Chvíli se pozastavili, aby se kochali výhledem na moře. „Pozvu tě někde na virgin drink,“ řekl. Alicia se šibalsky pousmála: „Dusí tě to, co? Že tě pozvala ženská. Najednou nejseš king. Řekni,“ přiblížila se k němu na vzdálenost nosu, „kdo je tvoje mamka?“ A začali se smát. Objal ji a pěkně se usmál. „Tak už mi pověz, co máš se mnou v plánu.“ „Ta moc se mi líbí, musíš mě poslouchat.“ „Vážně se začínám bát.“ Alicia ustoupila, ale držela ho jemně za ruce. „V mexické restauraci, jak jsme obědvávali, jsem zahlédla leták, že je dnes Latino night.“ „Latino?!“ zvedl obočí. „Nevěděl jsem, že seš ujetá tímhle směrem. A co to znamená pro mě?“ zeptal se opatrně. „Půjdeme tancovat.“ „Neee!“ „Ale ano! Dnes večer seš můj otrok.“ „Tancuju jen po flašce tequilly, jinak vůbec.“ „Neboj,“ mrkla, „viděla jsem to tvý elektro bugi na YouTube.“ „Jsem rozený tanečník!“ A Alicia se začala smát.

Poté přidala do kroku. „Kam zase valíš?“ Snažil se ji dohnat. „No chystat se přeci! Jdu s Nickem Matsudou tančit! A nemysli si, v těchle krat'asech a žabkách nepůjdeš ani náhodou!“ A pochodovala k jachtě. „A to spolu nežijeme!“ zamumlal si. Pak se spokojeně pousmál a šoural se k jachtě.

Anthony seděl na posteli a prostřednictvím notebooku si prohlížel internet, zatímco se Daphné sprchovala. Co se před týdnem usmířili, v podstatě nevytáhli paty z jejího skromného bytečku. Znovu obnovili jejich vztah a bylo to mezi nimi mnohem lepší než kdy před tím. Vše si vyříkali. Daphné mu jeho mladistvou nerozvážnost odpustila. Nevnímající čas si užívali něžností jeden druhého.

Anthony musel zjistit, co se během jeho týdenního výpadku událo. Prohlížel si přátele, které měl na Facebooku, když mu najednou do oka padla Alicia. Díky Daphné na ni dokázal zapomenout. Předtím to bylo naopak, chtěl pomocí Alicii zapomenout na Daphné.

Jako by se po ní zem slehla. Pomyslel si, protože nepublikovala novinky již několik dní. Vrátila se do Paříže? Nebo se někam ztratila s ním?

„Zlato, co to děláš?“ vyrušila ho Daphné. Tony zbrkle zaklapl notebook. „Nic, nic.“ „Zapomněls na naši dohodu?“ A vyzývavě se k němu po čtyřech doplazila. „Žádná práce.“ A rozvázala si lesklý župánek. Anthony se pousmál a odložil notebook. Tvrdě s ní švihl na záda. „Kde, že jsme to přestali?“